

੧੬ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ਕਰੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਸ੍ਰੀਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਕਾਲ ਬੁਧੇ ਜੀਤੈ ਆਦਿ ਪੰਜੇ ਗੁਰੂ ਕੇ ਪ੍ਰ
ਜਾਗੀ ਸਿਧਿ ਕੋ ਬਲਾ ਕਰ ਲਿਖੇ॥ ੧੭੧ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵੇ ਵੇਲੇ ਕਿਤੇ ਹੋਣਾ ਕਿਸਰੀਤ ਕੇ ਚਾਹੀਏ॥ ਉਤ੍ਰ ੧ ॥ ਘ
ਚ ਸਿਧਿ ਹੋਇ॥ ਪਾਠ ਕਰਿ ਅੰਕੀ ਗੁਰ ਵਾਲੇ ਹੋਇ॥ ਕੇਸ ੧ ॥ ਕਰ ੩ ਕੋਸੇ ਮੇ ਕਰ ੪ ॥ ਸੁਭੇ ਲੋਕ ਸਾਜੇ ਹਾਥੇ ੫ ॥ ਕੁੰਡਲ
ਕਤੇ ਕਬੀਲੇ ਤਰਤੋ ਹੋਇ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਇਉਂ ਮੇਸਾਵ ਪਾਨੇ ਹੋਇ॥ ਕਿਸੇ ਕਰਤੀ ਦੇ ਕੇ ਸਾਥੀ ਮਲੇ ਨੇ ਹੋਇ॥ ਉਨ੍ਹੇ ਪਰੇ
ਜਗਾ ਹੋਇ॥ ਜੈ ਸੀਰਤ ਨਾਮੇ ਮੇਰੀ ਤਲਿ ਖੀਦੁ ਹੋਇ॥ ਸਪਰਚ ਲਤੇ ਹੋਇ॥ ਵਰਾ ਆਸਾ ਕੀ ਪੜ੍ਹਤੇ ਸੁਨਤੇ ਹੋਇ॥ ਜਪ ਜੀ
ਜਾਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿਤ ਸਾਹਿਬ ਰੀਰਤੋ ਜਪਾ॥ ਚੰਡੀ ਪਾਠ ਵੈਛੇ ੩੩ ਯਾਂ ੧੦ ਨੇ ਪਾਠ ਕੀਏ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਛਕਤੇ ਹੋਇ॥ ਅਨਿਰਸਾ ਤਿਸ
ਪੜ੍ਹਕਰ ਭੇਟ ਕਰ ਹਰ ਏਕ ਮਦਾਰ ਛਕਤੇ ਹੋਇ॥ ਜਿਸਨੇ ਪਾਹੁਲ ਨ ਲਈ ਹੋਵੇ ਉਸ ਕੇ ਹਾਥ ਕਾਨ ਛਕਤੇ ਹੋਇ॥ ਪੰਜੇ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ
ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਜਲੇ ਵੇ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ੨ ॥ ਤੀਅਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਕਿਸਰੀਤ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਰਤੀ ਆਰਥ ਨੇ ਕੇਵਾ ਸਤੇ ਕੀ ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਉਨ੍ਹੇ ਕਰ
ਹੀਏ॥ ਉਤ੍ਰ ੨ ॥ ਪੰਜੇ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਤਿਸੇ ਕਵਾਲੇ ਜੇ ਉਪਕਰੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਸਜਾ ਕੇ ਪਹਲੇ ਅਸਦਾ ਗ੍ਰਾਹਿ ਗੁਰੂ ਸਾਹਿਬ
ਕੁਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਕਰੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਤਿਆਗੀ ਕਰੈ॥ ਏਕ ਛੰਨਾ ਸਮਝ ਲੇਹ ਕਾ ਲੋਕ॥ ਉਸੇ ਮੇ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਸੁਜੀ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਯਾਂ ਨੀਕ
ਜਲ ਯਾਂ ਸੁਖਾ ਖੁਰਕਾ ਜਲ ਪਾਵੈ॥ ਚੰਡੀ ਪਾਠ ਵੈਛੇ ੩੩ ਯਾਂ ੧੦ ਪਾਵੈ॥ ਪੰਜਾ ਸਿਧਿ ਪਾਵੈ॥ ਏਕ ਸਿਧਿ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਧ
ਤਜੀ ਕੇ ਪਹਲੇ ੧੦ ਸ੍ਰੋਧੇ ਪੜ੍ਹਨੇ ਐਥੀ॥ ਸਿਜੇ ਹਥ ਸੇ ਆਪਣੀ ਤੁਫਟੇ ਛੰਨਾ ਖਥੇ ਹਥ ਉਤੇ ਰਖੇ॥ ਜਦੋਂ ਕੇ ਸਿਧਿ ਪੜ੍ਹ ਲੇਵੇ ਟੋਰ ਕੇ ਟੋਰ
ਤੇ ਖੰਡਾ ਦੁਸ੍ਰੇ ਸਿਧਿ ਕੇ ਹਥ ਦੇਵੇ॥ ਕੇਵੇ ਸੇਰੀਤ ਜਾਨੇ ਹੋਵੇ॥ ਇਸੀ ਗੁਰ ਸੇਰੀਤ ਸਿਧਿ ਪੜ੍ਹੇ॥ ਪੰਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਧਿ ਪਾਠ ਕੁਨ ਉਸੀ
ਗੀਤ ਸੇ ੫ ਥਾਈਂ ਕਾ ੧ ਗੁਰਮਤਿ ਜਪੁ ਸਾਹਿਬ ੨ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ੩ ਚੰਡੀ ਸਾਹਿਬ ੪ ਸ੍ਰੋਧੇ ੧੦॥ ੫ ਅਨਿਰਸਾ ਤਿਸੀ ਟੋਰ
ਤੁਰੇ ਸਿਧਿ ਪਾਠੇ॥ ਛੰਨਾ ਸਮੇਤ ਖੰਡੇ ਹਾਥ ਕੇ ਖੰਡੇ॥ ਅਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਤੀਰਥੀ ਕੀ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਪਾਲ ਸੇਰੀ ਕੀ ਅਗਲੇ
ਣੀ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ੩ ॥ ਕਿਸਰੀਤ ਸੇ ਸਿਧਿ ਪਾਠੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਐਥੀ ਅਉਪਦੇਸ਼ ਤੇ ਹੋਇ॥ ਐਥੀ ਕੀ ਪਦਾਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ
ਕਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਚਾਹੀਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਂ ਜੀ ਭੋਟ ਕਿਆ ਚਾਹੀਏ॥ ਉਤ੍ਰ ੩ ॥ ਪਹਲੇ ਸਿਧਿ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ੩॥ ਕੇਵਲ
ਖਾਲ ਗਾਈ ਜੀਤੀ ਹੋਵੇ॥ ੧॥ ਗੋਸ਼ੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ੧॥ ਤਨਖਾਹ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵੇ ਵੇਲੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਧਿ ਪੜ੍ਹੇ॥ ੪ ॥ ਸ੍ਰੋਧੇ ਪੜ੍ਹ
ਵਾਲੇ ਸਿਧਿ ਕੋ ਅਪਨੀ ਸਮਝ ੧॥ ਕਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਗੇ ਸਮਝ ਤਨਖਾਹ ੨॥ ਚੇ ਕਮਨੇ ਹੀ ਜੇਕੁ ਹੀ ਬੋਹੇ ਬੋਝਾ ਬੋਝਾ ਕੇਵੇ
ਸਾਮਰਥ ਹੋਵੇ ਪੀਕੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵੇ ਵੇਲੇ ਕੋ ਚਾਹੀਏ॥ ਕੁੰਡ ਪਹਰ ਕਰ ਕਮਕਾ ਕਰ ਸਸਤ ਪਹਰ ਜਬਤ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੀਅ
ਰਤੋ ਤਾਹੀ ਤਬਤ ਕਾ ਬੋਝਾ ਬੋਝਾ ਕੇਵੇ॥ ਮੁਖੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਕਰੇ॥ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਧਿ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗੁਰੂ ਸਜਾਵੇ ਹੋਵੇ॥ ਅਉ
ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਪਾਲ ਸੇਰੀ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਵਾਲੇ ਸਿਧਿ ਕੋ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਪੜ੍ਹ ਲੀ ਪੜ੍ਹੀ ਪਾਚ ਬੋਝਾ ਪੜ੍ਹਾ ਕਰ ਉਸ
ਕੇ ਸੇਰੀਤ ਬੋਝੇ ਹਥ ਕੇ ਉਪਰ ਖਾਹੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ॥ ਮੁਖੇ ਕਹਣਾ॥ ਬੋਝਾ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਾਲ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫੋਤੇ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਵਾਲਾ ਕਹੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਪਾਲ ਸਾਹਿਬ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫੋਤੇ॥ ਪੰਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੇਰੀਤ ਸੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਵੇਲੇ ਕਾਈ ਜਾਣਾ॥
ਐਥੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਈ ਜਾਣਾ॥ ਫਿਰ ਪੰਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੇਰੀਤ ਸੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਛੰਨਾ ਮਾਗੇ॥ ਐਥੀ ਗੁਰੂ ਸੇਰੀਤ ਸੇ ਕਾਈ ਜਾਣਾ॥ ਫਿਰ ਪੰਜੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸੇਰੀਤ ਸੇ
ਪਾਵਣਾ॥ ਐਥੀ ਬੋਝਾ ਰੰਫਤੇ ਬੋਝਾ ਵੀ ਜਾਣੀ॥ ਫਿਰ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਧਿ ਪੜ੍ਹੇ॥ ਤਿਸ ਕਾਨਮ ਦਾਸੀ ਜਨਮ ਪੁਰੁ ਹਾ ਉਪਦੇਸ਼ ਦੇਣਾ॥ ਦਾਸੀ
ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦ ਪੁਰਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਪੁਰੁ ਦੇਸਾਹ ਬੋਝਾ ਜੀ ਕਾ ਨਾਮ ਸਿਧਿ ਪੜ੍ਹ ਕੇ ਕਹਣਾ॥ ਹਰਤ ਵਾਲੀ॥ ਪੰਜਾ ਮੇਲਾ ਨਾਲ ਮੇਲਾ
ਹੀਕਰਨਾ॥ ੧ ॥ ਮੀਏ ੨ ॥ ਧੀਰਮਾਈ ਕਾ ਮਾਈਏ ੩ ॥ ਮਸਿਤ ੪ ॥ ਕੁਨੀ ਮਾਰ ੫ ॥ ਸਿਰਗੁਆ ਸਸਤਾ ਵਿਦਿਆ ਸਿਖਣੀ॥ ਸਸਤਾ ਗੁਰੂ
ਰਖਣੀ॥ ਪੰਜਾ ਕੋ ਕਿਆ ਕਾਵਿ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੁਨਾ॥ ੧ ॥ ਕੇਸਾ ਦਾ ਅਦਬ ਰਖਣਾ॥ ਪੁਪਦੇਣਾ॥ ੨ ॥ ਕੇਘਾ ੩ ॥ ਜਪਨ ਕੋਸੇ ਮੈ ੪ ॥ ਕਰ
ਜੇ ਹਥ ਮੇ ੫ ॥ ਕੁੰਡਲ ਕੇ ਮੇਰ ਪਾਈ॥ ਕੇਲੇ ਇਸਨਾ ਨਦੇ ਏਕ ਮੰਤ੍ਰ ਚਾਉਤਾਰ ਕਰ ਦੂਜੀ ਕੁੰਡ ਕਾ ਪਾਉਰਾ ਪਾਇ ਕੇ ਟੋਰ ਦੁਜਾ ਪਾ
ਉਰ ਲਾਹੇ॥ ਏਕ ਵਾਰੀ ਕੁੰਡ ਨ ਉਤਰਨੀ॥ ਜੇ ਸੇਰੀਤ ਗੁਰ ਰਖਣੀ॥ ਗੁਰ ਦੇ ਲੇ ਕੁੰਡ ਲੋਕ ਵਿਚ ਰਤੇ॥ ਕਿਸੇ ਦੇ ਲੋਕ ਬੋਝਾ
ਯਾ ਕੁੰਡ ਲਾਜਾਵੇ ਤਨਖਾਹ ਖਾ ਲੇਣੀ॥ ਖਾਲ ਸੇਰੀ ਕਾ ਭੋਰ ਖਣਾ॥ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ॥ ਸਿਧਿ ਦਾ ਪੁਰਨ ਹੀ ਟੋਰ ਕਾਨਾ॥
ਅਪਨਾ ਮਨ ਹੀ ਜਦਣਾ॥ ਗੁਰ ਮੁਖੀ ਅਖਰ ਸਿਖਣੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਪਾਵਾਈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਲੀ ਸਾਥ ਸੇਰੀਤ ਜੀ ਕਰਨਾ॥ ਤਨਖਾਹ
ਸਾਹਨੀ ਕਰਨਾ॥ ਨੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸਾਥ ਤਨਖਾਹ ਖਾਣੇ॥ ਵਾਲੇ ਕੇ ਸਾਥ ਨਹੀ ਛਕਣਾ॥ ਸੁਹਾਨੀ ਪਹਰਨਾ॥ ਕੁਰਤੀ ਦੇ ਕੋ
ਥਕਾ ਤਨਖਾਹੀ ਦੇ ਕੋ ਹਾਥ ਕਾਨ ਹੀ ਛਕਣਾ॥ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਕੀ ਠਕਰਣੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਕਾ ਪਿਆਲ
ਖਣਾ॥ ਜਲ ਯਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਛਕਣਾ ਹੋਤੈ ਕਰਤ ਭੇਟ ਕਰ ਛਕਣਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਜੀ ਜਾਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜ੍ਹੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰ
ਸਾਦਿ ਸ੍ਰੋਣੇ ਨਹੀ ਛਕਣਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੋ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਛਕਣਾ ਨਾ ਸੋਣਾ॥ ਮਨੀ ਮਟ ਪੀਰ ਪਿਕੇ ਬੋਝਾ ਮੀਨਣਾ॥ ਮਹਾਤਮਕ
ਕੀ ਸੀ ਸੇਰੀਤ ਕੀ ਖਣੀ॥ ਅਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰ ਦੇ ਵੀਟ ਹਲ ਕਰਨੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪਤ੍ਰੀ ਕੇ ਜਨਮੇਨਾ॥ ਅਸੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋਰ
ਣਾ॥ ਦਿਆਹ ਸੇ ਮਹਾਨਾਮੇ ਪਗਨੀ ਤਾਰਨੀ ਕਰਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰ ਕੇ ਦੁਹਤਾ ਵਣਾ ਛਕਣਾ॥ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਣੀ ਦੀਆਂ ਗੁਰੂ ਦੇ
ਚੜਾਵਣੀਆਂ॥ ਅਪਨੀ ਕਮਾਈ ਕਾ ਵੇਧ ਦੇਣਾ॥ ਪਥਨ ਹੀ ਪੁਜਣਾ॥ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਮੇ ਉਸਤਾ ਕੋ ਬੀਨ ਹੀ ਛੁਹਾਵਣਾ॥ ਜਦ ਜੁਟਕ
ਣਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਕੇ ਸਾਸ ਮੇ ਤਿਸ ਕਾਨ ਕਰਨਾ॥ ਕਿਉਂ ਕੇਨ ਵਾਜਨਾ ਹੋਤਾ ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਉਪਦੇਸ਼ ਗੁਰੂ ਦੇ ਸਿਧਿ ਦੇ ਕਰ ਕਰਾਹ
ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਕਰਤ ਭੇਟ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸ੍ਰਾਯਾ ਰਖੇ॥ ਗੁਰ ਵੀਆਂ ਮੇ ਪਾਵੇ॥ ਟੋਰ ਪੰਜਾ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਕਾਵੇ॥ ਸਾਤ ਬਜਾ
ਆਂ ਕੋ ਦੇ ਗਾਹੀ ਆਂ ਕੋ ਦੇਵੇ॥ ਟੋਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਵਾਲੇ ਆਂ ਕੋ ਦੇਵੇ॥ ਦੁਹਾਪਾ ਸਮੇ ਏਕ ਦੁਸ੍ਰੇ ਕੇ ਮੁਖੇ ਮੇ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਪਾਵੈ॥ ਜਿ
ਏਕ ਹੋਤਾ ਆਪ ਹੀ ਛਕ ਲੇਵੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕ ਛਕਣ ਵਾਲੇ ਆਪ ਸੁਗੁਰਤਾ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਜੇ ਸੇ ਮਾਥਾ ਪਕੇ ਜਾਏ ਹੋਤੇ ਹੈ॥
ਬਾਹੀ ਜੇ ਕਰਤ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਹੋਤੇ ਜੇ ਜਾਨੇ॥ ਕੁੰਡੇ ਕੇ ਜੇ ਸਾਵਰਤਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ੪ ॥ ਵਾਸਤੇ ਛਕਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕੋਈ ਸੁਭਵਿਨ ਪ੍ਰ
ਕਰਹੈ॥ ਕਿਨਹੀ ਕਿਹੇ ਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਉਤ੍ਰ ੪ ॥ ਵਾਸਤੇ ਛਕਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਦਿਨ ਮੁਕਰ
ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇਕਰ ਦਿਸਾਖੀ ਦਿਵਾਲੀ ਆਖੀ ਦਸਤਾ ਬਸਤ ਪੀਰਾਮੀ ਪੁਰਨਾ ਸਾਹੀ ਮੇਤਦਾਹ ਬੁਧਵਾਰ ਏਹ ਦਿਨ ਉਗ੍ਰ ਹੈ॥
ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਾ ਦਿਸੇ ਸੇ ੫ ॥ ਮੁਕਰਨਹੀ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਿਧਿ ਕੀ ਪੁਸੀ ਹੋਜਾ ਜਰਨਾਵੇ॥ ਪ੍ਰਸੰਨ੍ਹ ੫ ॥ ਬਿਨਾ ਸ੍ਰੀਤਖ
ਤ ਅਕਾਲ ਬੁਧੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਜਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਕਿਨਹੀ॥ ਜੇ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ ਹੈ ਤੋ ਕੀਨ ਕਸੇ ਗਾਵ
ਬੋਝੇ ਜਗਤ ਬਿਲਾਹਾ ਜੀਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਯਾਨਹੀ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ॥ ਉਤ੍ਰ ੫ ॥ ਪਹਲੇ ਤਖ
ਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁਧੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੩ ॥ ਦੂਜਾ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾਹਿਬ ਜੀ ੩ ॥ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਰੀਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੪ ॥ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹ
ਰਗੋਬਿੰਦ ਨਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ॥ ਯੇਹ ਹੋਰ ਤਖਤ ਸੁਤਾ ਦਿਸੇ ਸੇ॥ ੧ ॥ ਇਨੇ ਮੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾ ਪਾਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਸਿਧਿ ਕੀ
ਪਹੁੰਚਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇਹੇ ਗੁਰੂ ਦੇ ਤੇ ਛਕੇ ਯਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਪੜ੍ਹੇ॥ ਸਿਧਿ ਗੁਰੂ ਤਿਸੇ ਕਵਾਲੇ ਮਿਲੇ॥ ਛਕ ਲੇਵੇ ਮਨ
ਹੋਵੇ॥ ਏਹ ਤਖਤ ਪੰਜਵਾਂ ਚਲਾਵੇ॥ ੧॥ ਜੇਹੇ ਲੋਕ ਕਾਹੇ ਸੇ ਸੁਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ॥ ਜੇਹੇ ਸਾਹਿਬ ਦੇ॥ ਉਸਤਾ ਕੋ ਕੇਹੀ ਲਾਭ ਹੋ ਕਾਖਾ
ਹੋਵੇ॥ ਨੀ ਮਾਗਹੀ ਦੇ॥ ਮੁਸਲੀ ਸਾਥ ਸੇਰੀਤ ਕੀ ਆਹੋਵੇ॥ ਸੇ ਬਿਨਾ ਚਾਹੇ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ॥ ਕੇਨਹੀ ਬਖਸਾ ਜਾਤਾ॥ ਜੇਹੇ ਮੇ ਸੇਹੇ
ਤਨਖਾਹ ਹੀ ਦੇ॥ ਤਨਖਾਹ ਉਸ ਕੇ ੨ ॥ ੩ ॥ ਪਹੇ ਹੋਤੇ ਹੈ॥ ਧਨੀ ਗਾਥਾ ਕਾ ਦਾਹੇ॥ ਜੇਹੇ ਮੇ ਜਗਾ ਬਖਸਾਵੇ॥ ਤਾਪਦਾਨ ਹੀ ਹੈ॥
ਜੇਹੇ ਸਾਥ ਸਾਹਿਬ ਦੇ॥ ਗਾਤਰੇ॥ ਸਾਹੀ ਮੇ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ੪ ॥ ੫ ॥ ਮਾਮਦੀ ੧੧ ॥ ਸਮਤ ੧੧ ॥ ੩ ॥ ੪ ॥ ੫ ॥ ੬ ॥ ੭ ॥ ੮ ॥ ੯ ॥ ੧੦ ॥ ੧੧ ॥ ੧੨ ॥ ੧੩ ॥ ੧੪ ॥ ੧੫ ॥ ੧੬ ॥ ੧੭ ॥ ੧੮ ॥ ੧੯ ॥ ੨੦ ॥ ੨੧ ॥ ੨੨ ॥ ੨੩ ॥ ੨੪ ॥ ੨੫ ॥ ੨੬ ॥ ੨੭ ॥ ੨੮ ॥ ੨੯ ॥ ੩੦ ॥ ੩੧ ॥ ੩੨ ॥ ੩੩ ॥ ੩੪ ॥ ੩੫ ॥ ੩੬ ॥ ੩੭ ॥ ੩੮ ॥ ੩੯ ॥ ੪੦ ॥ ੪੧ ॥ ੪੨ ॥ ੪੩ ॥ ੪੪ ॥ ੪੫ ॥ ੪੬ ॥ ੪੭ ॥ ੪੮ ॥ ੪੯ ॥ ੫੦ ॥ ੫੧ ॥ ੫੨ ॥ ੫੩ ॥ ੫੪ ॥ ੫੫ ॥ ੫੬ ॥ ੫੭ ॥ ੫੮ ॥ ੫੯ ॥ ੬੦ ॥ ੬੧ ॥ ੬੨ ॥ ੬੩ ॥ ੬੪ ॥ ੬੫ ॥ ੬੬ ॥ ੬੭ ॥ ੬੮ ॥ ੬੯ ॥ ੭੦ ॥ ੭੧ ॥ ੭੨ ॥ ੭੩ ॥ ੭੪ ॥ ੭੫ ॥ ੭੬ ॥ ੭੭ ॥ ੭੮ ॥ ੭੯ ॥ ੮੦ ॥ ੮੧ ॥ ੮੨ ॥ ੮੩ ॥ ੮੪ ॥ ੮੫ ॥ ੮੬ ॥ ੮੭ ॥ ੮੮ ॥ ੮੯ ॥ ੯੦ ॥ ੯੧ ॥ ੯੨ ॥ ੯੩ ॥ ੯੪ ॥ ੯੫ ॥ ੯੬ ॥ ੯੭ ॥ ੯੮ ॥ ੯੯ ॥ ੧੦੦ ॥

ੴ ਸਤਿਗੁਰ ਪ੍ਰਸਾਦਿ॥ ਪ੍ਰਥਾਇਕ ਛਕਣ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ
ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਅਕਾਲਬੁੰਗੇ ਜੀ ਤੇ ਆਦਿ ਪੰਜੇ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਕੇ ਪੁਜਾਰੀ ਸਿੰਘ ਕੋ ਬੁਲਾਕਰ ਲਿਖੇ॥

ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ੧ : ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵਣੇ ਵਾਲੇ ਕਿਤਨੇ ਹੋਣ॥ ਕਿਸ ਰੀਤ ਕੇ ਚਾਹੀਏ॥

ਉਤ੍ਰ ੧ : ਪੰਚ ਸਿੰਘ ਹੋਂਗਿ॥ ਪਾਚ ਕਕਿਆਂ ਕੀ ਰਹਤ ਵਾਲੇ ਹੋਂਗਿ॥ ਕੇਸ ੧ ਕੰਘਾ ੨ ਕਰਦ ੩ ਕੇਸੋਂ ਮੇ ਕੜਾ
੪ ਸ੍ਰਬਲੋਹ ਕਾ ਸਜੇ ਹਾਥ ਮੈ ਪ ਕੱਛ ਲੱਕ ਤੇ ਕਬੀ ਨ ਉਤਾਰ ਤੇ ਹੋਂਗਿ॥ ਅਪਨੇ ਗੁਰ ਇਸ੍ਰ ਮੈ ਸਾਵਧਾਨ ਹੋਂਗਿ॥
ਕਿਸੇ ਕੁਰਹਤੀਏ ਕੇ ਸਾਥ ਮਿਲਤੇ ਨ ਹੋਂਗਿ॥ ਉਨ ਸੇਂ ਪਰਹੇਜਗਾਰ ਹੋਂਗਿ॥ ਜੈਸੀ ਰਹਤਨਾਮੇ ਮੇ ਰੀਤ ਲਿਖੀ
ਹੂਈ ਹੈ ਉਸਪਰ ਚਲਤੇ ਹੋਂਗਿ॥ ਵਾਰ ਆਸਾ ਕੀ ਪੜਤੇ ਸੁਨਤੇ ਹੋਂਗਿ॥ ਜਪਜੀ ਜਾਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਰਹਿਰਾਸ
ਕੀਰਤ ਸੋਹਲਾ ਚੰਡੀ ਪਾਠ ਸ੍ਰੈਯੇ ੩੨ ਯਾਂ ੧੦ ਨੇਮ ਪਾਠ ਕੀਏ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਨ ਛਕਤੇ ਹੋਂਗਿ॥ ਅੰਨਦ ਸਾਹਿਬ
ਪੜ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰ ਹਰਏਕ ਪਦਾਰਥ ਛਕਤੇ ਹੋਂਗਿ॥ ਜਿਸ ਨੇ ਪੁਾਹਲ ਨ ਲਈ ਹੋਵੇ ਉਸਕੇ ਹਾਥ ਕਾ ਨ
ਛਕਤ ਹੋਂਗਿ॥ ਪੰਜੇ ਸਿੰਘ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਸਜਾਲੇਵੇ॥

ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ੨ : ਤੀਆਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਕਿਸ ਰੀਤ ਸੇ ਹੋਤੀ ਹੈ॥ ਅਰ ਤੀਆਰ ਕ੍ਰਨੇ ਕੇ ਵਾਸਤੇ ਕੀ ਕੀ ਪਦਾਰਥ
ਉਨਕੋ ਚਾਹੀਏ

ਉਤ੍ਰ ੨ : ਪੰਜੇ ਸਿੰਘ ਰਹਤ ਬਿਬੇਕ ਵਾਲੇ ਜੋ ਉਪ੍ਰ ਕਹੇ ਹੈਂ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਜਾਕੇ ਪਹਲੇ ਅਸਵਾਰਾ
ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ ਪ੍ਰਕਾਸ ਕਰਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੀ ਤਿਆਰੀ ਕਰੈਂ॥ ਏਕ ਛੰਨਾ ਸਰਬ ਲੋਹ ਕਾ
ਲੈਕਰ ਉਸ ਮੈ ਸ੍ਰੀ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸ੍ਰ ਜੀ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ, ਯਾਂ ਨਦੀ ਕਾ ਜਲ, ਯਾ ਸੁਚਾ ਖੂਹ ਕਾ ਜਲ ਪਾਵੈ ਬੀਚਤਿ
ਪਾਵੈ ਫੇਰ ਪਤਾਸੇ ਪ ਵਾਰੀ ਪਾਵੈਂ॥ ਪੰਜਾ ਸਿੰਘ ਵਿਚੋ ਏਕ ਸਿੰਘ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਉਸਤਤ ਜੀ ਕੇ ਪਹਲੇ
੧੦ ਸ੍ਰੈਯੇ ਪੜਨੇ ਔ ਖੰਡਾ ਸਜੇ ਹਥ ਸੇਂ ਅਪਨੀ ਤ੍ਰਫ ਫੇਰੇ ਛੰਨਾ ਖਬੇ ਹਥ ਉਤੇ ਰਖੇ॥ ਜਦ ਏਕ ਸਿੰਘ
ਪੜਲੇਵੇ ਫੇਰ ਕਟੋਰਾ ਤੇ ਖੰਡਾ ਦੂਸ੍ਰੇ ਸਿੰਘ ਕੇ ਹਥ ਦੇਵੇ ਕਟੋਰੇ ਸੇ ਖੰਡਾ ਜੁਦਾ ਨ ਹੋਵੇ॥ ਇਸੀ ਰੀਤ ਸੇਂ
ਚਾਰ ਸਿੰਘ ਪੜੇਂ ਪੰਜਵੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਪਾਠ ਕ੍ਰਨਾ ਉਸੀ ਰੀਤ ਸੇਂ ਪ ਬਾਣੀ ਕਾ ੧ ਗੁਰ ਮੰਤ੍ਰ ਸ੍ਰੀ ਜਪਜੀ
ਸਾਹਿਬ ੨ ਜਾਪੁ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ੩ ਚੌਪਈ ਸਾਹਿਬ ੪ ਸ੍ਰੈਯੇ ੧੦॥ ਪ ਅੰਨਦ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ
ਛੰਨਾ ਸਮੇਤ ਖੰਡੇ ਹਾਥ ਲੈਕੇ ਖੜੇ ਹੋ ਅ੍ਰਦਾਸ ਸ੍ਰੀ ਭਗਵਤੀ ਜੀ ਕੀ ਸੰਪੂਰਨ ਕ੍ਰਕੇ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੀ
ਅਗਯਾ ਲੈਣੀ॥

ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ੩ : ਕਿਸ ਰੀਤ ਸੇਂ ਸਿੰਘ ਕੋ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਔ ਕਿਆ ਉਪਦੇਸ ਕ੍ਰਤੇ ਹੈਂ॥ ਔ ਕੀ ਕੀ
ਪਦਾਰਥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨ ਵਾਲੇ ਕੋ ਚਾਹੀਏ॥ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਮਹਾਰਾਜ ਕੀ ਭੇਟ ਕਿਆ ਚਾਹੀਏ

ਉਤ੍ਰ ੩ : ਪਹਲੇ ਸਿੰਘ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨੇ ਵਾਲੇ ਪ੍ਰ ੨॥ (ਢਈ) ਰੋਕ ਤਨਖਾਹ ਲਗਈ ਜਾਤੀ ਹੈ ਵੇਰਵਾ ੧॥
(ਸਵਾ) ਗੋਲਕ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ੧॥ (ਸਵਾ) ਤਨਖਾਹ ਕਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਵਨੇ ਵਾਲੇ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਕੋਂ॥
੪ ਸ੍ਰੈਯੇ ਪੜਨ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘੋ ਕੋਂ ਅਪਨੀ ਸਮਰਥ ੧॥ (ਸਵਾ) ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਆਗੇ ਸਮਰਥ ਤਨਖਾਹ ੨॥
(ਢਈ) ਸੇ ਕਮ ਨ ਹੋਗੀ ਜੇਕ੍ਰ ਗ੍ਰੀਬ ਹੋ ਬੋੜਾ ਬੋੜਾ ਕ੍ਰਕੇ ਦੇ॥ ਸਮਰਥ ਹੋ ਵਧੀਕ ਦੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨ
ਵਾਲੇ ਕੋ ਚਾਹੀਏ ਕੱਛ ਪਹਰ ਕਰ ਕਮ੍ਰਕਸਾ

ਕਰ ਸਸਤ੍ਰ ਪਹਰ ਜਬ ਤਕ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਤੀਆਰ ਹੋਤਾ ਹੈ ਤਬ ਤਕ ਹਥ ਜੋੜ ਖੜੇ ਹੋ ਕਰ ਮੁਖੇ ਸ੍ਰੀ
 ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਕਾ ਜਾਪ ਕਰੇ॥ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਸ੍ਰੀ ਸਾਹਿਬ ਗਾੜ੍ਹੇ ਸਜਾਏ ਹੁਏ ਆਗਿਆ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ
 ਖਾਲਸੇ ਜੀ ਕੀ ਲੈ ਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨੇ ਵਾਲੇ ਸਿੰਘ ਕੋ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੀ ਪਹਲੀ ਪੌੜੀ ਪਾਂਚ ਬੇਰ
 ਪੜਾ ਕਰ ਉਸ ਕੇ ਸਜੇ ਹਥ ਕੋ ਖਬੇ ਹਥ ਕੇ ਉਪਰ ਰਖਾਕੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਦੇਣਾ ਮੁਖੇ ਕਹਣਾ ਬੋਲ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ
 ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਨੇ ਵਾਲਾ ਕਹੇ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਖਾਲਸਾ
 ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ ਕੀ ਫਤੇ॥ ਪੰਜ ਵੇਰੀ ਏਸੇ ਰੀਤ ਸੇ ਗੁਰਦੇਵ ਨੇ ਕਹਾਈ ਜਾਣਾ॥ ਔ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਈ
 ਜਾਣਾ॥ ਫੇਰ ਪੰਜ ਵੇਰੀ ਨੇੜਾ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਛੱਟੇ ਮਾਰਨੇ ਔ ਉਸੀ ਰੀਤ ਸੇ ਕਹਾਈ ਜਾਣਾ॥ ਫੇਰ ਪੰਜ
 ਵੇਰੀ ਕੇਸਾਂ ਮੇ ਪਾਵਣਾ ਔ ਬਾਰੰਬਾਰ ਫਤੇ ਬੁਲਾਈ ਜਾਣੀ॥ ਫੇਰ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਨੇ ਤਿਸਕਾ ਨਾਮ ਵਾਸੀ
 ਜਨਮ ਪੁਛਣਾ ਉਪਦੇਸ ਦੇਣਾ॥ ਵਾਸੀ ਸ੍ਰੀ ਅਨੰਦਪੁਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਦੀ ਜਨਮ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕਾ॥
 ਨਾਮ ਸਿੰਘ ਕ੍ਰਕੇ ਕਹਣਾ ਰਹਤ ਦਸਣੀ॥ ਪੰਜਾਂ ਮੇਲਾਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀ ਕਰਨਾ॥ ੧ ਮੀਣੇ ੨ ਧੀਰਮਲੀਏ
 ਰਾਮਰਾਈਏ ੩ ਮਸੰਦ ੪ ਕੁੜੀਮਾਰ ੫ ਸਿਰਗੁੰਮ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਵਿਦਿਆ ਸਿਖਣੀ॥ ਸਸਤ੍ਰ ਗਾੜ੍ਹੇ ਰਖਣੇ॥
 ਪੰਜ ਕੱਕਿਆ ਕਾ ਵਿਸਾਹਿ ਨਹੀ ਕ੍ਰਨਾ॥ ੧ ਕੇਸਾਂ ਦਾ ਅਦਬ ਰਖਣਾ ਧੂਪ ਦੇਣਾ॥ ੨ ਕੰਘਾ ੩ ਕ੍ਰਿਪਾਨ
 ਕੇਸੋਂ ਮੈ ੪ ਕੜਾ ਸਜੇ ਹਥ ਮੈ ੫ ਕੱਛ ਲੱਕ ਮੈ ਰਖਣੀ, ਵੇਲੇ ਇਸਨਾਨ ਦੇ ਏਕ ਪਾਉਚਾ ਉਤਾਰਕਰ ਦੂਜੀ
 ਕੱਛ ਕਾ ਪਾਉਚਾ ਪਾਇਕੇ ਫੇਰ ਦੂਜਾ ਪਾਉਚਾ ਲਾਹੋਣਾ॥ ਏਕ ਵਾਰੀ ਕੱਛ ਨਾ ਉਤਾਰਨੀ ਹਮੇਸ ਏਹੋ ਰੀਤ ਰਖਣੀ॥
 ਹਰਵੇਲੇ ਕੱਛ ਲੱਕ ਵਿਚ ਰਹੇ॥ ਕਿਸੇ ਵੇਲੇ ਭੁਲੱਕੇ ਪਗ ਯਾ ਕੱਛ ਲਹ ਜਾਵੇ ਤਨਖਾਹ ਬਖਸਾਲੈਣੀ॥
 ਖਾਲਸਾ ਜੀ ਕਾ ਭੈ ਰਖਣਾ ਸੇਵਾ ਕਰਨੀ, ਸਿੰਘ ਦਾ ਮੂਹ ਨਹੀ ਫਿਟਕਾਰਨਾ॥ ਅਧਾ ਨਾਮ ਨਹੀ ਸਦਣਾ॥
 ਗੁਰਮਖੀ ਅਖਰ ਸਿਖਣੇ॥ ਔਰਤ ਪਰਾਈ ਔ ਮੁਸਲੀ ਸਾਬ ਸੰਗ ਨਹੀ ਕਰਨਾ॥ ਤੁਰਕ ਕਾ ਵਿਸਾਹ ਨਹੀ
 ਕਰਣਾ॥ ਨੜੀ ਮਾਰ ਕੇ ਸਾਬ, ਕੁਠਾ ਮਾਸ ਖਾਣੇ ਵਾਲੇ ਕੇ ਸਾਬ ਨਹੀ ਛਕਣਾ॥ ਸੂਹਾ ਨਹੀ ਪਹਰਨਾ॥
 ਕੁਰਹਤੀਏ ਕੇ ਹਾਥ ਕਾ, ਤਨਖਾਹੀਏ ਕੇ ਹਾਥ ਕਾ ਨਹੀ ਛਕਣਾ॥ ਸਬਦ ਬਾਣੀ ਕੰਠ ਕਰਣੀ॥ ਸ੍ਰੀ ਵਾਹਿਗੁਰੂ ਜੀ
 ਕੇ ਚਰਨ ਕਵਲ ਕਾ ਧਿਆਨ ਰਖਣਾ॥ ਜਲ ਯਾਂ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋਈ ਹੋਰ ਪਦਾਰਥ ਛਕਣਾ ਹੋ ਤੋਂ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰ
 ਛਕਣਾ॥ ਸ੍ਰੀ ਜਪੁਜੀ ਜਾਪ ਜੀ ਸਾਹਿਬ ਪੜੇ ਬਿਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਸਵੇਰੇ ਨਹੀ ਛਕਣਾ ਔ ਨੰਗੀਂ ਕੇਸੀ ਨਾ ਪ੍ਰਸਾਦ
 ਛਕਣਾ ਨਾ ਸੌਣਾ॥ ਮੜੀ ਮਟ ਪੀਰ ਪਿਕੰਬ੍ਰ ਕੋ ਨਹੀ ਮੰਨਣਾ॥ ਮੁਹਰ ਤੁਰਕ ਕੀ ਸੀਸ ਮੈ ਨਹੀ ਰਖਣੀ॥
 ਮਾਤਾ ਪਿਤਾ ਗੁਰਦੇਵ ਕੀ ਟਹਲ ਕਰਨੀ॥ ਪੁਤ੍ਰ ਪੁਤ੍ਰੀ ਕੇ ਜਨਮ ਮੈ ਨਾਮ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਤੋ ਰਖਣਾ॥
 ਵਿਆਹ ਸਮੇ ਮਰਨ ਸਮੇ ਪਗ ਨਹੀ ਉਤਾਰਨੀ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕਰਕੇ ਵਰਤਾਵਣਾ ਛਕਣਾ॥ ਪੁਸਾਕਾਂ ਪ੍ਰਾਣੀ ਦੀਆਂ
 ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਚੜਾਵਣੀਆ॥ ਅਪਨੀ ਕਮਾਂਈ ਕਾ ਦਸਵੰਧ ਦੇਣਾ॥ ਪਥ੍ਰ ਨਹੀ ਪੂਜਣੇ॥ ਕਿਸੇ ਅੰਗ ਮੈ ਉਸਤ੍ਰਾ ਕੈਚੀ
 ਨਹੀ ਛੁਹਾਵਣਾ ਜਟਾ ਜੂਟ ਰਹਣਾ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕੇ ਕੇਸਾਂ ਸਮੇਤ ਇਸਨਾਨ ਕਰਨਾ॥ ਕਿਉਂਕੇ ਨਵਾਂ ਜਨਮ ਹੋਤਾ
 ਹੈ॥ ਐਸਾ ਉਪਦੇਸ ਗੁਰਦੇਵ ਸਿੰਘ ਦੇ ਕਰ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਕੋ ਕਰਦ ਭੇਟ ਕਰ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਜੀ ਕਾ ਸ੍ਰਾਯ ਰਖਕੇ
 ਗੁਰ ਦਰੀਅਉ ਮੈ ਪਾਵੇ

ਫੇਰ ਪੰਜਾ ਭੁਜੰਗੀਆਂ ਕਾ ਦੇਵੇ ਸਾਹਬਜਾਦੇਆਂ ਕੋ ਦੇ ਰਾਗੀਆ ਕੋ ਦੇਵੇ ਫੇਰ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣ ਵਾਲਿਆਂ ਕੋ ਦੇਵੇ ਵੁਹੁ ਆਪਸ ਮੈ ਏਕ ਦੂਸ੍ਰੇ ਕੇ ਮੁਖ ਮੈ ਪਰਸਾਦ ਪਾਵੈਂ ॥ ਜੇ ਏਕ ਹੋ ਤਦ ਆਪ ਹੀ ਛਕ ਲੇਵੈ ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਏਕਠੇ ਛਕਣ ਵਾਲੇ ਆਪਸ ਮੈ ਗੁਰਭਾਈ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਜੈਸੇ ਮਾ ਬਾਪ ਕੇ ਜਾਏ ਹੋਤੇ ਹੈ ॥ ਬਾਕੀ ਜੋ ਕੜਾਹ ਪ੍ਰਸਾਦਿ ਰਹੇ ਜੋ ਹਾਜ਼ ਹੋ ਸਭ ਕੋ ਏਕ ਜੈਸਾ ਵਰਤਾਵੈ ॥

ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ੪ : ਵਾਸਤੇ ਛਕਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕੋਈ ਸੁਭ ਦਿਨ ਮੁਕਰਰ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ ਕਿ ਹਮੇਸਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ॥

ਉਤ੍ਰ ੪ : ਵਾਸਤੇ ਛਕਣੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਕੇ ਕੋਈ ਅਸਲੀ ਦਿਨ ਮੁਕਰਰ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਰ ਵਿਸਾਖੀ ਦਿਵਾਲੀ ਮਾਘੀ ਦਸਹਰਾ ਬਸੰਤ ਪੰਚਮੀ ਪੂਰਨਮਾਸੀ ਐਤਵਾਰ ਬੁਧਵਾਰ ਏਹ ਦਿਨ ਉਗ੍ਰ ਹੈ॥ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਣਾ ਵਿਸੇਸ ਹੈ ਪਰ ਮੁਕਰਰ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਦਿਨ ਸਿੰਘ ਕੀ ਖੁਸ਼ੀ ਹੋ ਜਹਾਜ ਚੜ ਜਾਵੇ॥

ਪ੍ਰਸ਼੍ਨ ੫ : ਬਿਨਾ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗੇ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਕਿਸੀ ਔਰ ਜਗਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਕਿ ਨਹੀ॥ ਜੇ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਤੋਂ ਕੀਨਕਸ ਹੈ॥ ਵਾਸਤੇ ਜਰੂਰਤ ਬਿਲਾਹਾ ਸ੍ਰੀ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬ ਦੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ ਯਾਨਹੀ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ॥

ਉਤ੍ਰ ੫ : ੧ ਪਹਲੇ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਅਕਾਲ ਬੁੰਗਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

੨ ਦੂਜਾ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਪਟਨਾ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

੩ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਕੇਸਗੜ ਸਾਹਿਬ ਜੀ

੪ ਤਖਤ ਸ੍ਰੀ ਹਜ਼ੂਰ ਅਬਚਲ ਨਗਰ ਸਾਹਿਬ ਜੀ॥ ਯੇ ਚਾਰੋ ਤਖਤ ਬੁਹਤ ਵਿਸੇਸ ਹੈਂ॥ ਇਨ ਮੈ ਅੰਮ੍ਰਿਤ ਛਕਾਯਾ ਜਾਤਾ ਹੈ॥ ਜਿਸ ਸਿੰਘ ਕੀ ਪਹੁਚ ਨਹੀ ਹੈ ਸੋ ਹੋਰ ਗੁਰਦੁਆਰੇ ਤੇ ਛਕੇ ਯਾਂ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਗ੍ਰੰਥ ਸਾਹਿਬ ਜੀ ਕੇ ਹਜ਼ੂਰ ਸਿੰਘ ਰਹਤ ਬਿਬੇਕ ਵਾਲੇ ਮਿਲੇ ਛਕ ਲੇਵੇ ਮਨਜ਼ੂਰ ਹੈ ਏਹ ਤਖਤ ਪੰਜਵਾਂ ਚਲਦਾ ਹੈ ੧॥ (ਸਵਾ) ਜੋ ਗੋਲਕ ਕਾ ਹੈ ਸੋ ਸਭ ਤਖਤ ਸਾਹਬ ਦੇਦੇ॥ ਜੋ ਐਸਾ ਤਨਖਾਹੀ ਹੋ ਕੇਸਾਂ ਕੋ ਉਸਤ੍ਰਾ ਕੈਚੀ ਲਾਯਾ ਹੋ ਕੁਠਾ ਖਾਯਾ ਹੋਵੇ ਨਤੀ ਮਾਰੀ ਹੋਵੇ ਮੁਸਲੀ ਸਾਬ ਸੰਗ ਕੀਆ ਹੋਵੇ ਸੋ ਬਿਨਾ ਚਾਰੋ ਤਖਤ ਸਾਹਿਬੋਂ ਕੇ ਨਹੀ ਬਖਸਾ ਜਾਤਾ ਜੇ ਚਾਰੋ ਮੇ ਸੋ ਏਕ ਤਨਖਾਹ ਭੀ ਹੋਵੇ ਤਨਖਾਹ ਉਸਕੇ ੨੫ ਰੁਪਯੇ ਹੋਤੇ ਹੈ ਧਨੀ ਰਾਜਾ ਕੋ ਜਾਦਾ ਹੈ॥ ਜੇ ਔਰ ਜਗਾ ਬਖਸਾਵੇ ਤੋਂ ਪ੍ਰਵਾਨ ਨਹੀ ਹੈ॥ ਜੇ ਕਰ ਨਾ ਬਖਸਾਵੇਗਾ ਤਦ ਚੌਰਾਸੀ ਮੈ ਭਰਮੇਗਾ॥ ਸੰਮਤ ਸ੍ਰੀ ਗੁਰੂ ਨਾਨਕ ਜੀ ਕਾ ੪੦੯ ਮਾਘ ਵਦੀ ੧੧ ਸੰਮਤ ੧੯੩੪ (1877 ਈਸਵੀ) ਮਾਘ ੧੮ ਸਤ੍ਰਾ ੫੭